

Že klije

Iz evangelija po Luku 14,15-24

Ko je to slišal nekdo izmed tistih, ki so sedeli pri mizi, mu je rekel: »Blagor tistemu, ki bo obedoval v Božjem kraljestvu!«

On pa mu je rekel: »Neki človek je priredil veliko večerjo in jih je mnogo povabil nanjo. Ko je bil čas za večerjo, je poslal svojega služabnika povabljenim povedat, naj pridejo, ker je že vse pripravljeno. Vsi pa so se začeli v en glas opravičevati.

Prvi mu je rekel: »Njivo sem kupil in si jo moram iti ogledat; prosim te, imej me za opravičenega!«

Drugi je dejal: »Pet jarmov volov sem kupil in jih grem preizkusit; prosim te, imej me za opravičenega!«

Spet drugi mu je rekel: »Oženil sem se in zato ne morem priti.« Služabnik se je vrnil in to sporočil svojemu gospodarju.

Tedaj se je hišni gospodar razsrdil in dejal svojemu služabniku: »Pojdi brž na mestne ceste in ulice in pripelji sem uboge in pohabljene, slepe in hrome.«

Služabnik je rekel gospodarju: »Gospod, zgodilo se je, kar si naročil, in še je prostor.« Tedaj je gospodar rekel služabniku: »Pojdi na pota in vzdolž ograj in prisili ljudi, naj vstopijo, da se napolni moja hiša.

Kajti povem vam: Nobeden izmed onih povabljenih mož ne bo okusil moje večerje.«

... da bi skrbel za kal novega življenja, njegovo Besedo v tebi, družini, bratstvu ...

⊕ Hrana Božjega kraljestva ima nedvomno okus po evharistiji, torej občestvu, podelitvi, bratstvu. Brez tega kruha ne moremo živeti, saj nič ne nasiti človeškega srca kakor ljubezen. Blagor tistemu, ki je od tega kruha. Mož, ki v evangeliju izpove svojo vero in upanje (Lk 14,15), ne more zadržati svojega veselja in čudenja nad Jezusovimi besedami, saj zasluti, da so samo predokus nečesa še večjega – prvi grižljaj hrane, ki se ne pokvari in nas ne samo obdrži pri življenju, ampak nam odpira vrata v večno, torej resnično in polno življenje. Zato resnično blagor tistim, ki sprejmejo povabilo na gostijo, saj že na zemlji uživajo veselje, ki bo dopolnjeno v nebesih.

⊕ Jezus odgovori na nezastavljeno vprašanje. Človek, ki je presenečeno vzkliknil »Blagor tistemu, ki bo obedoval v Božjem kraljestvu!«, Jezusu ni postavil nobenega vprašanja. Pa vendar Jezus »odgovori« s priliko. Poskušajmo torej pojasniti vprašanje, ki Gospoda spodbudi, da ponudi priliko o gostiji. Če je to, kar okušamo v Božjem kraljestvu, tako dobro, da nam je v blagor, zakaj zavračamo to hrano in tvegamo smrt zaradi lakote? Človeško srce je polno protislovij – želimo si tisto, česar nimamo, in ko to prejmemo, smo do daru brezbrizni. Jezusova prilika odgovori tudi na vprašanje iz Lk 13,23: »Gospod, ali je malo teh, ki se bodo rešili?« Ne, ni jih malo, veliko jih je, vsi so. Odrešenja namreč ne preprečuje Božja sodba nad človekom, ampak človeška sodba nad Bogom. Doma je prostor za vse. Zavrnitev oteži začetek slavja. Oče je tisti, ki prireja slavje. Služabnik, ki je bil poslan, da bi spodbudil povabljenih in nato povabil nove, je Sin. Dokler bo v Očetovi hiši manjkalo samo eden izmed njegovih otrok, bo zanj manjkalo ves svet. Vsak otrok je namreč edinstven v Očetovem srcu.

⊕ Zavrnitev temelji na treh opravičilih, ki se rodijo iz treh malikovanj – posedovanja, zaslužka in užitka. Prvi povabljenec, ki se opravičuje, je morda pozabil na besede preroka: »Gorje njim, ki priključujejo njivo njivi!« (prim. Iz 5,8) Zbiranje dobrin je skušnjava v srcu človeka, ki ne zaupa Besedi Stvarnika (»z vseh dreves v vrtu smeš jesti« 1Mz 2,16) in si nakopiči bogastva za svoje preživetje. Za

posedovanjem je razkrinkano malikovanje zaslužka. Človek se izgubi v žeji po »več«. Pet jarmov volov pomeni obdelovati zemljo z večjo močjo, zato da bi dala več pridelka. Čezmerni zaslužek je vedno sad izkoriščanja – zemlje, živali, delavcev. Zadnji je užitek, ki ga ni treba utemeljevati, saj ga opraviči Postava – kdor se je pred kratkim poročil, je opravičen vojaške službe in opravljanja dolžnosti do skupnosti (prim. 5Mz 20,7). Kje je težava pri vseh treh situacijah, glede na to, da se utemeljujejo kot svete in nedotakljive? Težava je v življenju, ki se ločuje na zasebno in javno, življenju, v katerem vedno znova najprej prevladajo osebna zanimanja in posli. Če od tega še kaj ostane, se obeduje v skupnosti.

☪ Služabnik je trikrat poslan, da bi povabljeni poklical na gostijo, ki je že pripravljena. Oče ne pogrinja mize glede na naše strinjanje, ampak glede na svoje srce. Služabnikovo prvo poslanstvo ni uspešno. Predstavlja spomin besede, ki so jo Mojzes in preroki oznanili Judom. Drugo poslanstvo simbolizira Jezusa. Med izvoljenim ljudstvom so njegovo Besedo sprejeli bolni, grešniki, cestinarji. Tretje poslanstvo je predpoda poslanstva Cerkev, ki je poslana na meje sveta, da bi na gostijo odrešenja povabila pogane in oddaljene. Zavrnitev evangelija nikoli ne pomeni konec poslanstva oznanjevanja, ampak njegovo širitev v nepredvidene smeri.

Za poglobitev ... če želiš.

Bratstvo z ubogimi je dar, vendar je tudi zahtevno. Dar je tudi zato, ker nas obvezuje k spreobrnjenju. Iz tega bratstva se rodi nuja, da bi delili tudi materialne dobrine. Osebna lastnina je pravica vsakega, vendar je Cerkev vedno spominjala, da so nam bile dobrine podarjene v luči univerzalnega cilja, zato da bi vsi imeli vse potrebno za življenje in rast.

(iz pridige ita. duhovnika Andrea Lonarda)